

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΓΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

*Εν Ἑλλάδι ἀρ. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρ. χρ. 12.
*Ἡ συνδρομὴ εἶναι προσηλυτικὰ ἔτησι, ἢ καθ' ἑκατονταετηρίαν εἰς δύο ἑτάς ὁμοίως.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

*Εν ἑσθ. Μουσῶν ἀρ. 6.

*Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λσπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 16 Δεκεμβρίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Περιοδεία ἀνά τὴν Βοιωτίαν Α' Ἀξία τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας, ὑπὸ Γ. Λαμπάκη. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά. — Ἐπιγραφή χριστιανική, ὑπὸ Ἰαν. Χ. Δραγάτη. — Ἡμερολόγιον. — Ἑβδομάς. — Ἀπαντήσεις ἀνευ ἐρωτήσεων. — Πνευματικαὶ ἀσκήσεις. — Ἀλληλογραφία.

ΦΥΛΑΟΓ: Ἀρχή, πρόοδος καὶ σημερινὴ κατάστασις τῆς γλωσσικῆς ἐπιστήμης, ὑπὸ Γ. Ν. Χατζιδάκη (τέλος). — Ὁ ἐν Ῥωμανίᾳ μισολληνισμός, ὑπὸ Π. Πανᾶ. — Φάουσι (ἀπόσπασμα) κατὰ μετάφρασιν Ἀριστ. Προβελεγγίου. — Οἱ ἀλληλοφαναθέντες ἐν τῷ βορείῳ πόλῳ (συνέχεια). — Διούτσα, ἑλληνικὸν διήγημα, κατὰ μετάφρασιν Χ. Ἀννίου (τέλος).

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 44 (τῆς 30 Δεκεμβρίου) συμπληροῦμεν τὸν πρῶτον τόμον τῆς Ἑβδομάδος ὅπως, κατὰ τὰ γενικῶς παραδεδεγμένα, ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ νέου ἔτους, ἀρχίσωμεν νέον τόμον.

Τοῦτο δὲν ἐπηρεάζει ποσῶς τὴν συνδρομὴν, ἥτις θὰ λήγῃ τῇ τελευταῖαν Κυριακῇ τοῦ Φεβρουαρίου.

Νέοι συνδρομηταί, προπληρόντες τὴν ἐτήσιαν αὐτῶν συνδρομὴν, γίνονται δεκτοὶ καὶ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἐξελπιστοῦμεν δ' ὅτι θέλουσιν ἐγγραφῇ ἱκανοί, ἀποβλέποντες εἰς τὸ ποιὸν τῆς ὕλης καὶ εἰς τὸ εὐωνότατον τῆς τιμῆς, ἥδη μάλιστα, ὅτε δὲν εἶναι ὑποχρεωμένοι ν' ἀγοράσωσιν ὀλόκληρον σειρὰν προγενεστέρων τόμων.

Ἡ συνδρομὴ μένει ἡ αὐτὴ, ἥτοι **δρ. 10** μόνον, διὰ τε τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχίαις συνδρομητάς, καὶ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ (προστιθεμένων αὐτοῖς μόνον δύο δραχμῶν ἀπέναντι τῶν ταχυδρομικῶν.)

Μετὰ τοῦ φύλλου τῆς 30 Δεκεμβρίου θέλει δοθῆ καὶ τὸ ἐξώφυλλον μετὰ πίνακος τῶν περιεχομένων καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν συνεργατῶν καὶ ἀνταποκριτῶν τῆς Ἑβδομάδος, κατὰ τὸ λήξαν ἔτος.

Κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος θέλουσιν ἐπνευχθῆ εἰς τὴν Ἑβδομάδα μεταβολαί τινες, ὡς λ. χ. ἡ συγχώνεσις τοῦ δελτίου μετὰ τοῦ φύλλου (ὅπερ θ' ἀποτελεῖται ἐκ 12 σελίδων), καὶ τινες βελτιώσεις, δι' ὧν ἐλπίζομεν, ὅτι θ' ἀνταποκριθῶμεν πως εἰς τὴν ὑπερβολικὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν.

Περὶ τὸν ὅλως θεωροῦμεν νὰ προαγγεί-

λωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν τὴν ποιότητα τῆς ὕλης καὶ τοὺς συνεργάτας ἡμῶν κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος, ἢ νὰ ἐκπλήξωμεν αὐτοὺς διὰ τῆς συνήθους πλέον καταστάσεως παρατάξεως τῶν αὐτῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὀνομάτων, ἀποκτησάντων ποιάν τινα φιλολογικὴν αἴγλην ἐν τῇ πτωχῇ ἡμῶν πατρίδι ὡς μέχρι τοῦδε, οὕτω καὶ ἐφεξῆς θέλομεν ἐργασθῆ, ἀθορυβῶς, εὐσυνειδήτως, ἐπὶ ἰδεῶν μάλλον ἢ ἐπὶ προσώπων στηριζόμενοι, μετὰ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ὠφέλιμον τῇ πατρίδι ἔργον ἐκδίδομεν.

Ὁ παρακολουθήσας τὴν «Ἑβδομάδα» ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ δύναται νὰ κρίνῃ καὶ περὶ τῆς μελλούσης πορείας καὶ προόδου αὐτῆς.

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΑΝΑ ΤΗΝ ΒΟΙΩΤΙΑΝ

Α'.

ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

Ὅ,τι πρὸ πολλοῦ ἐφανταζόμεθα καὶ ἐγράφομεν, περὶ τῶν πολλῶν καὶ πολυτίμων τῆς χριστιανικῆς τέχνης λειψάνων, τοῦτο ἰδίως ὁμμασιν εἶδομεν ἤδη ἐν τῇ μικρῇ ἡμῶν ἀνά τὴν Βοιωτίαν περιοδείᾳ.

Ὁ Ναός τῆς παρὰ τὴν Λεβαδειᾶν Μονῆς τοῦ Ὁσίου Λουκά περὶ τὰ μέσα τῆς Γ' ἑκατονταετηρίδος ἰδρυθείς, εἶναι τῷ ὄντι εἰς τῶν ἀμιμήτου τέχνης καὶ μεγάλης ἀρχιτεκτονικῆς δεινότητος Νεῶν τοῦ Βυζαντιτικοῦ ρυθμοῦ ἂν δὲ ἡ μὲν Βενετία ἔχη τὸν Ναὸν τοῦ ἁγ. Μάρκου, ἢ δὲ Ῥαβέννη τὸν τοῦ S. Vitale καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις τὸν ἐξάκουστον Ναὸν τῆς Μεγάλης τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ἢ Στερεὰ Ἑλλάς δύναμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἔχει τὸν τοῦ Ὁσίου Λουκά. Καὶ τίς μὲν ἢ ἐν τοῖς καθ' ἑκάστα τοῦ ἱεροῦ τούτου Ναοῦ ἀξία, τοῦτο δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἀναπτύξωμεν, ἐν δὲ καὶ μόνον ἀναφέρομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, ὅτι ἂν καλῶς ἐνονηθῇ ἐπὶ τέλους, οἷος πολυτίμους συμβολὰς δίδωσιν ἡμῖν ἢ ἐξέτασις τῶν μνημείων τῆς χριστιανικῆς τέχνης εἰς τὴν ἐνιαίαν καὶ ἀδιαίρετον ἱστορίαν τοῦ ἔθνους ἡμῶν, τότε πρὸς ἐκπλήξιν πάντων, θέλει παρουσιασθῆ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν χώρα ἀγνωστος, ἐν ἣ ἀντικείμενα ὅλως ἄλλης φύσεως ὑπάρχουσι τέως ἠγνωσμένα.

Μάτην τρέχομεν εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῆς Ἑσπερίας ζητοῦντες καὶ μικρὰν τινα ἔστω ἀκτίνα ἐπιστήμης, ὅπως φωτίσωμεν τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς ἡμῶν χρόνους, τὸ φῶς ὑπάρχει ἀφθονον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, ζητοῦμεν κόκκους παρὰ τῶν ξένων

ἐνῷ ἡ χώρα ἡμῶν πλουσίως ἀπὸ πολλοῦ τρεφεὶ ἐκείνους, ἂν δὲ αἰώνως τρέχωμεν, ὀπίσω τῶν ξένων ὅπως μάθωμεν τί ὑπάρχει εἰς τὴν ἰδίαν ἡμῶν χώραν, κατὰ τί τότε διαφέρομεν τοῦ παρασίτου ζυφίου ὅπερ ἐξαρτᾶ τὴν ἑαυτοῦ ὑπαρξίν ἐκ τῆς ὑπάρξεως ἄλλου;

Καὶ ἄλλοτε τὸ εἶπομεν καὶ νῦν τὸ αὐτὸ μετὰ πλήρους πεπονήσεως ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ἡ χώρα ἡμῶν ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς Χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας, ὅφ' ἦν ἡμεῖς ἀπὸ τινος ἐν μέσῳ μαύρων ἀντιδράσεων ζητοῦμεν ν' ἀναδιψήσωμεν καὶ ἀνερευνήσωμεν, εἶναι χώρα ἀγνωστος, εἶναι χώρα ἀνεκμετάλλευτος καὶ πηγὴ πλούτου ἀγνώστου, χώρα ὡς γράφει ἡμῖν ἐκ Βερολίνου ὁ σοφὸς τῆς Χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας καθηγητῆς, κ. Piper, ἦν ἡ σκαπάνη τοῦ χριστιανοῦ ἀρχαιολόγου ἀκόμη δὲν ἐξήτασεν, καὶ ἀφ' ἧς ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας ἀναμένει ἡ Δύσις πολλὰ. Ἐν τῇ μικρῇ ταύτῃ περιοδείᾳ ἡμῶν, ἦν ἐντολὴ τῆς Κυβερνήσεως ἐποιήσαμεν, εὔρομεν χριστιανικοὺς ναοὺς πρὸ τοῦ Σχίσματος, εὔρομεν κρυπτογραφικὰ σύμβολα τῶν πρώτων αἰώνων θαυμασία, μουσειώσεις λαμπράς, Βυζαντιτικὴν τέχνην ἀρίστην καὶ ἐπιγραφὰς πολλὰ ἡμᾶς διδασκούσας.

Πολλοὶ πολλάκις ἀγνωστοῦντες τοῦ ἐγκειται ἡ τῆς χριστιανικῆς τέχνης ἀξία, θαυμάζουσι, πῶς δύναμεθα νὰ βλέπωμεν καὶ νὰ τερπόμεθα εἰς τοιαῦτα βάναισα ἔργα, οἷα πολλάκις βλέπομεν ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ τέχνῃ ἄλλὰ μὴ φοβεῖσθε, δὲν θαυμάζομεν τὰ χριστιανικὰ μνημεῖα διὰ τὸ ἐξοχον καὶ ἀπαραμίλλον τῆς τέχνης, γνωρίζομεν τίς ἡ διαφορὰ μετὰ τούτων καὶ τῶν ἔργων τοῦ Φειδίου καὶ Πολυκλείτου, βεβαίως θὰ εἰμεθα ἀξιοὶ οἴκτου, ἐὰν περιφρονούντες τὸ ἀριστουργημα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀπτέρου Νίκης, ἐχάσκομεν πρὸ τῆς Καμκαρέας καὶ ὁμοῦς ἡμεῖς τοῦλάχιστον ὁμολογοῦμεν ὅτι συγκινούμεθα ἐξ Ἰσοῦ πρὸ τῶν δύο τούτων οἰκοδομημάτων, διότι ἀμφοτέρα ἦσαν οἱ κοινοὶ τῆς λατρείας τῶν Πατέρων ἡμῶν τόποι, καὶ τοῦτο, διότι ἔχομεν πεπονήσιν ὅτι ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, οἵτινες διὰ τῶν προγόνων ἡμῶν ἀναβαίνοντες ποτε εἰς τὴν Ἀκρόπολιν προσεφέρομεν τῇ Παρθένῳ Ἀθηνᾷ θυσίας, ἡμεῖς οἱ ἴδιοι καταβάντες διὰ τοῦ Παύλου, χωρὶς ν' ἀλλάξωμεν Ἑλληνικὸν φρόνημα, καρδίαν καὶ αἰσθημα, λατρεύομεν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐξακολουθοῦμεν νὰ προσφέρωμεν Αὐτῷ ἐν τοῖς Ναοῖς τὴν ἀναίμακτον λατρείαν.

Μὴ φοβεῖσθε δὲν θαυμάζομεν τὰς Βυζαντικὰς γραφὰς καὶ τὰ Βυζαντικὰ ἐν

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 16. Ἀγγαίου τοῦ προφήτου.

Οὗτος ἐπροφήτευσεν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ βασιλέως Ζοροβάβελ πρὸς τὸ 520 π.Χ. Τὸ προφητικὸν αὐτοῦ βιβλίον συνίσταται ἐκ δύο κεφαλαίων πλήρων ζωῆς καὶ ωραίων εἰκόνων.

ΙΣΤΟΡΙΑ. — 16 Δεκεμβρίου. Ὁ Ἀθηναῖος ἥρωας Νικόλαος Σαρρῆς δραπέτευει ἐκ τῶν εἰρκτῶν Λαρίσης καὶ καταφθάνει εἰς Ἀθήνας τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων· εἰσέρχεται δ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καθ' ἣν ὥραν ἐτελεῖτο τὸ μνημόσυνόν του!..

ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἐξάρχη ὁ λέβης ἀτμομηχανῆς τοῦ ἐν Ἀυραεῖσι σιδηροδρόμου τῆς Ἑλληνικῆς εταιρείας. Ἐκ τῆς ἐκρήξεως ἐρονεύθη εἰς ὑπάλληλος καὶ ἐπληρώθησαν 3. — Ἀφίκετο ἡ ὑπὸ τὸν Λεζέν ναυτικῆ ἀποστολῆ ἢ προσωρισμένη εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ. — Διὰ ψηφίσματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Γρικκάλων (τῆς Κορινθίας) ἀνακηρύττεται εὐεργέτης τοῦ δήμου τούτου ὁ ἔγκριτος ἰατρός κ. Ἰωάννης Κ. Ἰωάννου, ἀνεγείρας ἰδίαις δαπάναις κτίριον δημοτικῆς σχολῆς. — Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις διαπραγματεύεται μετὰ τοῦ κ. HERSEN ἠὲ κατὰ σκοπῆς μονίμου δεξαμενῆς ἐν Σαλαμίνι. — Ἡ πόλις Ζακύνθου φωτισθήσεται δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός. — Ἐν τῇ Βουλῇ ἐξηκολούθησαν ἡ περὶ δευτέρου συζήτησις ἀγορευμάτων τῶν Κυρίων Γ. Ζηνοπούλου, Θ. Δηλιγιάννη καὶ Σωτηροπούλου, εἶτα ὁ κ. Θ. Δηλιγιάννης ὑπέβαλε πρότασιν ἀρσεως ἐμπιστοσύνης καὶ ὁ κ. Σ. Δραγοῦμης ἐτέραν ἐκφράζουσαν πλήρη ἐμπιστοσύνην, μετὰ τινὰ δὲ συζήτησιν ἔθεται εἰς ψηφοφορίαν ἡ τοῦ κ. Δραγοῦμης ἦτις καὶ γίνεται δεκτὴ διὰ ψήφων 114 κατὰ 97. Ταῦτα μέχρι τῆς Παρασκευῆς.

ΑΙΙΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ μέλας ζωμὸς ἦτο τοῦ σурμου ἐν Σπάρτῃ, Συβαρίταις περιγηγῆς, διερχόμενος ἐκεῖθεν προσεκλήθη νὰ συμμετάσχη τοῦ συσσιτίου. Ἐκαθέστη ἐπὶ σταλέουσι δένδρου, ἐξηλωμένου χαμαὶ καὶ ἤρχεις νὰ τραῦγη, ἀλλὰ τοιαύτην ἐντοκῶν προδξήνησαν αὐτῷ τὰ ἀνοῦσια ἐκείνα ἰδέματα, τὸ σκληρὸν τοῦ κήθισμα καὶ ἐν γένει ἡ πενυρότης τῆς τραπέζης, ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ καὶ στραφεῖς πρὸς τινὰ συνδαυτιμόνα, εἶπεν αὐτῷ. — Μέχρι σήμερον, ἐθαύμαζον τὴν ἀξίαν τῶν Σπαρτιατῶν καὶ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ αὐταπερησιασίων των, ἀλλ' ἤδη νομίζω ὅτι εἶνε ἴσοι πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ποτοί, σὰς παρακαλῶ, δὲν θὰ προετίμα τὸν θάνατον ἀπὸ τοιαύτης ζωῆς;

Πανταχοῦ φημιζόμεθα οἱ Ἕλληνες ὡς περιφρονῶντες τὴν ζωὴν. Ἄλλ' ὅταν ἀναλογισθῇ τις ὅτι δὲν ἔχομεν οὐδὲ γεμερινὸν θέατρον, οὐδὲ περιλαίον γνήσιον, οὐδὲ χρήματα, καὶ ἔχομεν μόνον φόρους πολλοὺς καὶ λάσπην περισσώτεραν, ἢ συμπαράν, ὅτι ἀποθηνήσκουμν, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ ζήσωμεν. Τὸ ἀνωτέρω ἀνέκδοτον ἐσημαίετα ὅτι ἀνεγίνωσκον τὸν Ἀθηναῖον, διὰ νὰ τὸ παραθέσω εἰς πρώτην εὐκαιρίαν καθ' ἣν θὰ ἐπιτιθεῖται κατὰ τῆς δημοτικῆς μας ἀρχῆς, ἀλλὰ δόξα καὶ τιμὴ εἰς αὐτήν, ὅτι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπιθέσει μὰς παρέχει. Καὶ βεβαίως! Ἐὸ φημιζομένον ἀνάπτει ἀπὸ τῆς μεσημβρίας καὶ... σβύνει περὶ λόγων ἀπεί. Ἡ πόλις ἐντελῶς ἐξέλειπεν, ἀντικαταστήσει ἀπὸ τῆς λάσπης. Ὅσατα ἔχομεν ἄρθονα... καὶ ἐντὸς τῶν ὑπόλοιπων μας, ἔτι. Αἱ ὁδοὶ καταβρέχονται. Τί ἄλλο θέλομεν! Κρίνομεν περὶ τὸν νὰ συμβουλευώμεν τὴν αὐτοκτονίαν εἰς τοὺς Ἀθηναίους

ἔνα μὴ στερηθῇ τόσω καλῶν ἐκλογῶν ἢ δημοτικῆ μας ἀρχῆ καὶ συνεπῶς θεωροῦμεν ὡς χάρτην ἄγραφον τὸ ἀνωτέρω ἀνέκδοτον.

Μὴ χειρότερα ὁμοίως φαντάσθητε ἀν εἶχε καὶ τὴν φροντίδα τῆς τροφῆς μας. Τότε οἱ ἐν τῇ «Ἑβδομάδι» δημοσιεύομενοι ἀλλήλοφραγῶντες ἢ ἀπίκτων τότους συναδέλφους παρ' ἡμῖν, ὅσα: . . . μαύρας ψήφους εὐχόμεθα εἰς τοὺς μεταβλόντας διὰ τῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς ἀναίσθησίας των τὴν κόλιν τῶν Ἀθηναίων εἰς ἀπέραντον καὶ ἀδιόριστον ἔλος. Γράφω, καί ἴσω; παρὰ τὴν γνώμην καὶ αὐτῆς τῆς «Ἑβδομάδος», μετ' ὀργῆς ἀλλ' ἔγω δίκαιον. Τετράκις προχθὲς ἐκινδύνευσα νὰ πνιγῶ καὶ μόλις κατώρθωσα νὰ σωθῶ τὴν τελευταίαν φορὰν συλληθῆις ἐκ τοῦ θολοκίου ὄφ' ἐνὸς ἀμαξηλάτου.

Ἄν μὲ ἤκουον ἀπαξάπαντες; οἱ δημόται Ἀθηναίων, θὰ τοῖς διηγούμην ἐν ἀνέκδοτον καὶ θὰ τοῖς ἐδίδομ μίαν συμβουλίην. Πιστεύω δὲ ὅτι ταῦτα θὰ μὰς ἔσωζον τίλος πάντων. Ὁ Μαρτίνο; δὲ Ἄρλ, ἀρχιδιάκονος τῆς Πλαμειούνης ἐν τινι συγγράμματι τοῦ ἐκδοθέντι τῷ 1560 ἀναφέρει τὰ ἑξῆς. Ἐν πολλοῖς χωρίοις τοῦ βασιλείου τῆς Ναβάρρας ὅτε ἡ ξηρασία διήρκει ὑπὲρ τὸ δέον, οἱ ἄρχοντες ἀκολουθοῦμενοι ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἔφερον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Πέτρου παρὰ τὴν ὄχθην ποταμοῦ τινος καὶ ἐκεῖ ἔψαλλον—Ἄγιε Πέτρε, σῶσον μας! Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἅγιος Πέτρος δὲν ἀπεκρίνετο, ὁ λαὸς δυσσηρασημένος ἔκραξε «Βουτάτε τον ἰ τὸν ποταμόν». Τότε ἐπενέβαινον οἱ ἄρχοντες καὶ ἔλεγον ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ αὐτὸ, διότι ὁ Ἅγιος Πέτρος ἦτο πολὺ καλὸς ἄγιος καὶ δὲν θὰ ἤρχει νὰ τοῦ; σῶσῃ. Ὁ λαὸς ἐζήτηι ἐγγυήσεις, οἱ ἄρχοντες; τὰς ἐδίδομ καὶ . . . πρὶν παρῆλθωσιν 24 ὥραι . . . ὁ ἄγιος ἔβρεχε!

Ἐκεῖνοι ἐσῶζοντο οὕτως ἀπὸ τῆς ξηρασίας καὶ ἡ συμβουλίη μου εἶνε διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου νὰ σωθῶμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὴν λάσπην! Ἄς συνεννοηθῇ ὁ λαὸς; καὶ ἄς παραλάβῃ μετ' αὐτοῦ, οὐχὶ τὰς εἰκόνας ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους δημοτικούς ἄρχοντας, ἄς τοὺς φέρῃ εἰς τὴν πρώτην τοχοῦσαν ὁδόν—οὐδεμία εἶνε καλλίτερα ἀπὸ τὴν ἄλλην—καὶ ἄς τοῖς εἴπῃ—Ἀρχοντες τοῦ δήμου, σῶσατέ μας! Ἄρχοντες τοῦ δήμου, μίαν ὁδο σῶσατέ μας. Ἐκεῖνοι δὲν θ' ἀποκρίθωσιν, ὡς συνήθως; τότε βουτάτε τους ἰ τὴν λάσπην, καὶ σὰ; ἐγγυώμαι καὶ ἐγὼ ὅτι πρὶν παρῆλθωσιν 24 ὥραι ὁ λαὸς σωθῶμεν καὶ ἡμεῖς!

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι τὰς συμπαθείας καὶ τὰς ἀντιπαθείας των δι' ἐμὲ ἢ φοβερωτέρα εἶνε ἡ λάσπη διὰ τοὺς πολλοὺς; ὁ τρογμὸς καρφίου συρομένου ἐπὶ πλατῆς, καὶ ἡ κικωλίτις. δι' ἄλλους πάλιν, ἄλλα παραδοξότερα πράγματα. Οἱ Κινεζοὶ καὶ οἱ Τάταροι ἀποστερφόμενοι τὰς μεγάλαις . . . μύτας (ἑξωδίκους γνωστοποιήσεις πρὸς ἕνα φίλον μου), οἱ Ἑδρωπαῖοι τοὺς παραβλῶνας, καὶ οἱ Ἕλληνες τὴν ἐπιστρατεῖαν. Ὁ Ἑρρίκος Ι' ἐφοβεῖτο τοὺς γίγαντας, ὁ Ἑρασμος τοὺς ἰχθύς, ἡ Μαρία τῶν Μεδίκων δὲν ἔδυνάτο ν' ἀτενίσθῃ ῥόδον—οὐδὲ ζωγραφιστόν, ὁ Τσάρος Ἰωάννης Β', ἐλιποθύμει εἰς τὴν θείαν . . . γυναικὸς (;) καὶ ὁ Ἰάκωβος Α' τῆς Ἀγγλίας, εἰς τὴν θείαν ἔψου. Ἐκτὸς τῶν ἐπιστημοτήτων τούτων, ἄλλοι ἀποστερφόμενοι τὰ μῆλα, ἄλλοι τοὺς λαγυροῦς; τὸ βιολίον, τὸν μαῖτανδον (ἰδίως ἐν Παπαγαλλίᾳ), τὸν θόρυβον τοῦ σκουπίσματος ἢ τοῦ σχιζομένου χασεῖ, τὰς ἐκλείψεις τῆς Σελήνης καὶ τὸ γάλα. Ὁ φιλόσοφος Χρῦσιππος τοσαύτην ἀντιπαθείαν ἔτρεπε κατὰ τῶν φιλοφρονήσεων καὶ τῶν ὑποκλίσεων, ὥστε ἤρχει νὰ χαιρετησῇ οὕτως ἐν τῇ ὁδῷ διὰ νὰ πῆσῃ χαμαὶ. Τὸ αὐτὸ μὰς διεδεδαίωσαν ὅτι πῶσχει καὶ τις βουλευτῆς πολυταξιδευμένος, εἰς τὴν θείαν ἀνθρώπου χασωμένου.

Ὁ Ἐλβετίος διηγῆται τὰ ἑξῆς Ἐν μέσῳ μεγαλοπρεποῦ; γεύματις διδομένου ὑπὸ τοῦ δουκὸς τῆς Λωρραίνης, κυρία τις, ἐνόμισεν ὅτι εἶδε μίαν ἀρίχνην. Ὁ τρόμος τὴν κατέλαβε, κραυγάζει, ἐγκαταλείπει τὴν τραπέζαν, τρέχει εἰς τὸν κήπον, καὶ ἐκεῖ πίπτει καὶ κυλιέται ἐπὶ τῆς χλόης. Καθ'

ἦν στείγην ἐπίπτεν, ἀκούει τὸν κρότον ἄλλου σώματος πίπτοντος παρ' αὐτήν. Ἦτο ὁ ὑπουργὸς τοῦ πολέμου τοῦ δουκὸς. — Σὰς ἐτρόμαξα; τὸν ἐρωτᾷ. Καλέ, τί ἐπαθα.— Ἄ μὰ, κυρία μου, καὶ ποῖος ἤμποροῦσε νὰ μὴ φοβηθῇ.— Ἐτρόμαξατε βλέπω καὶ σὰς. Ἐγὼ τὴν εἶδα ἱταμένην σχεδὸν περὶ ἐμέ.— Ἰταμένην; Τί θέλτε νὰ εἴπητε; — Διὰ τὴν ἀράχνην. — Ποῖαν ἀράχνην, κυρία μου; δὲν θὰ εἶσθε καλὰ Ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι ἦτο . . . ποντικός!

Ἰ. Π. Δ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Εἶσαι οὐ ἡ κεφαλὴ μου, τὸ δ' ὀδολοπόν μου σῶμα εἶναι γῶμα. Μὲ θηρεύουν εἰς τὰ δάση, ὅπου ζῶ κ' ἐγὼ τὸν βίον τῶν ἀγρίων, Ἠλέπτοντες; οἱ θηρευταί μου καὶ αὐτὸ τὸ δόνομά μου... Συμφορὰ μου! . . . Π.

(Δημῶδη)

Ἐγὼ φύλλα σὰ δενδρὶ μα δενδρὶ δὲν εἶνε! ἔχει ποντικοῦ ὄνρ, ποντικός δὲν εἶνε. Τί εἶναι;

Κέρατα ἔχει, βῆδι δὲν εἶναι! σαυάρι ἔχει, γάδαρος δὲν εἶναι γράφει, γραμμτικός δὲν εἶναι. Τί εἶναι;

(Πρὸς συμπλήρωσιν)

- N
N
N
N
N
N
N

ΑΥΣΕΙΣ

Αἰνίγματα. Ρυτίτις-βίς θέα θεά. Πρόβλημα. Ὁ υἱὸς ἔδωκεν εἰς τὸν διδύσκαιον 12, εἰς τὸν ἑπιστάτην 6, εἰς τὸν συμμαθητὴν τοῦ 4 καὶ ἐκράτησε 3 ἐν ὄλω ὁ πατήρ του τῷ ἔδωκε πορτοκάλια 25.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Α. Κ. Πάτρας καὶ Α. Ε. Ἄνδρον ἀπεξάλη. — κ. Δ. Π. Κ. Ἄμφισσαν ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν σήμερον ἀποστέλλεται. — κ. Δ. Π. Ἰόμην ἐλήφθησαν σὰς εὐχαριστοῦμεν ὁ κ. Ν. Π. ἐνεγράφη. — κ. Μ. Α. Σ. Μυτιλήην Διεγράφητε. — κ. Κ. Μ. Βαγδάτην, κ. Π. Π. ἢ Γερβ Ἰ. Πάτρας ἐλήφθη σὰς εὐχαριστοῦμεν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἑβδομάδος» εὐρέσκονται:

Ἡ «Μελέτη ἐπὶ τῆς νέας Ἑλληνικῆς ἢ βόσκανος τοῦ ἐλέγχου τοῦ ψευδατικισμού» ὑπὸ Γεωργίου Ν. Χατζεδάκη καὶ τιμᾶται δραχμῶν 2.50

ΕΔΩΚ' ΕΚΕΙ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΑΝΝΙΝΟΥ

Τιμὴ Δρ. 4 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ Δρ. 5 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν. Εἰς τοὺς συνδρομητάς μας τὰ στέλλομεν ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν.